

مدیریت در محدویت؛ رویکردی برای زندگی بهتر

سرتیتر

گاهی می‌توان با درایت و مدیریت درست، محدودیت‌ها را کاهش داد و یا آن‌ها را برطرف کرد. محدودیت‌ها همیشه ماندگار نیستند. تغییر، بهبود، اصلاح و رفع محدودیت‌ها نیازمند برنامه‌ریزی مناسب و اجرای درست آن است. از جمله دلایلی که برخی از افراد و سازمان‌ها را ناگزیر به تسلیم در برابر محدودیت‌ها می‌کند، بی‌تفاوتی، کندی، بدبینی و سستی و یا ترکیبی از ندانستن، نخواستن و نتوانستن است. محدودیت ممنوعیت نیست بلکه محرومیتی است که باید به درستی آن را شناخت، به‌خوبی از آن بهره برد و به موقع آن را بهبود بخشید یا برطرف کرد. اشخاص زیادی از چهره‌های موفق امروز هستند که دوران بسیار سختی را با محدودیت‌های فراوان پشت سر گذاشته‌اند. می‌توانیم آن‌ها را در اقسام مختلف از بازرگانان، پزشکان و معلمان گرفته تا رزمندگان و غیره شناسایی کنیم. کسانی که حتی با وجود بیماری سخت و صعب‌العلاج بر آن فائق آمده و در زندگی به اهدافشان دست یافته‌اند. جانبازان زیادی در کشورمان هستند که علی‌رغم محدودیت‌های ناشی از آسیب‌های دوران جنگ، توانسته‌اند با قدرت ایمان، استواری و بردباری بر محدودیت‌ها غلبه کنند. ایمان، امیدواری، مثبت‌اندیشی، تلاش، پشتکار، عزم و اراده، خودباوری، عشق و همت مهم‌ترین عوامل موفقیت انسان برای مبارزه و غلبه بر محدودیت‌ها به شمار می‌روند.

برای بهبود و یا رفع محدودیت‌ها لازم است به سؤالات زیر پاسخ

دهیم:

- آیا وقتی با محدودیت‌ها و موانع جدیدی در زندگی و کار روبه‌رو می‌شویم، روحیه خود را حفظ کرده و امیدوارانه و خلاقانه در پی غلبه بر آن‌ها هستیم؟

- آیا برای کاهش یا رفع محدودیت‌های خود برنامه‌ریزی می‌کنیم؟

- آیا به جای پرداختن به هر نوع محدودیت، بر محدودیت‌های مهم و ضروری تمرکز می‌کنیم؟

- برای کاهش یا رفع محدودیت‌ها از تجربیات خود و الگوهای موفق استفاده می‌کنیم؟

- آیا از فرایند مدیریت تحول برای بهبود و یا رفع محدودیت‌هایمان کمک می‌گیریم؟

اگر پاسخ ما به پرسش‌های فوق منفی است، یک بار دیگر به آن‌ها توجه کنیم و با تغییر رفتار خود بکوشیم تا مهارت‌های لازم را برای غلبه بر محدودیت‌ها بیابیم. برای کاهش محدودیت‌ها و رفع آن‌ها سعی کنیم به جای آن که به دنبال «عوامل مقصر» باشیم «عوامل مؤثر» را بجوییم.

مدیریت در محدودیت، رویکردی برای دستیابی به اهداف گوناگون با پذیرش محدودیت‌ها و تلاش برای کاهش و رفع آن‌هاست. محدودیت واقعیتی انکارناپذیر در زندگی همه‌است. انسان‌ها در محدودیت به دنیا می‌آیند، با محدودیت رشد می‌کنند و در محدودیت از دنیا می‌روند. محدودیت نباید باعث تسلیم، کناره‌گیری و انزوای افراد شود، بلکه بر عکس، لازم است هم‌چون اهرمی برای موفقیت آنان باشد.

اگر بپذیریم که همه انسان‌ها، سازمان‌ها و جوامع محدودیت‌های گوناگونی دارند و اگر باور کنیم که زندگی فقط مدیریت داشته‌ها، منابع، فراوانی و آرامش نیست بلکه مدیریت نداشته‌ها، موانع، محدودیت‌ها و بحران‌ها نیز هست، در حقیقت مدیریت در محدودیت را رویکردی برای زندگی بهتر می‌دانیم.^۱

منبع

۱. اقتباس از ویژه‌نامه گزیده مدیریت، شماره ۱۲۲، مهر ۱۳۹۰، صص ۲۷-۳۷، نوشته دکتر احمد روستا.